

Publicerad 2009-10-08 22:20 av Ingela Svenson

Banka upp ett hålrum

Nu tar jag en slägghammare
och bankar ut hålrummen
i mitt huvud

Bankar Bankar Bankar

Så att sången kan ljuda
Allt är stumt nu och
ingenting ger längre

Resonans

Runt därinne far isstället
det torra ljudet av
raspande frusna isblock

Bankar Bankar Bankar

Öppnar upp det
som är tillstängt

Hålrummet

Släpper in och släpper ut
sången, klangerna

För som det nu är
har allt fastnat i
stelnade cementformar

Torr grus och sprucken
lera som dammar
Som växer sväller
och blir störrre

Om jag inte
slår sönder det
kommer det
ovedersägligen att

tränga ut själva min

Existens

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten